

Pestszentlőrinc, 1912. május 18. – Budapest, 1987. október 16.

Apja gyári munkás volt. Az elemi iskola hat osztályának elvégzése után szobafestő-mázoló szakmát tanulta ki. 1945-ig főleg szakmájában dolgozott, de textilgyárban is munkát vállalt, 1945 után textiltechnikusi képesítést szerzett. 1930-ban belépett az építőmunkások szakszervezetébe, 1932-ben bevonták az illegális KMP munkájába. Az 1930-as években részt vett a szakszervezeti életbe, különböző sztrájkokban és bérharcokban. 1937-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Párt III. kerületi szervezetébe, beválasztották a végrehajtó bizottságba. 1942-ben büntetőszázaddal vitték ki a frontra, egy év múlva került haza. 1944-ben nem tett eleget a behívási parancsnak, illegalitásban várta ki a háború végét, részt vett különböző ellenállási akciókban. 1945 után néhány hónapig pártszervező munkát végzett, 1945. februárjában a Budai Nemzeti Bizottság tagja volt, majd a Magyar Kommunista Párt megbízásával Budapest rendőrkapitány-helyettese lett, tagja. 1945. április 2-án Budapesten választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Az 1950-es évek elejéig maradt a rendőrség kötelékében, különböző beosztásokban dolgozott; rendőr-vezérőrnagy; XI. kerületi rendőrkapitány, a vidéki rendőr-főkapitányság helyettes vezetője, a Rendőr-akadémia parancsnoka volt. Néhány évig munkásként dolgozott, 1956 novemberében fegyveresen harcolt a Kádár-féle vezetés mellett. Az 1960-as évek elején gazdasági területre irányították, először a Goldberger gyár igazgatója lett, majd 1964-től a csillaghegyi Lenfonó és Szövőipari Gyárat vezette 1972. évi nyugdíjazásáig. Haláláig az MSZMP III. kerületi pártbizottságának volt tagja.